

*А.І. Гнилицька,
ст. викл. кафедри хімії
О.В. Чанцева,
студент ДБФ*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ — ОСНОВНА ЗАДАЧА СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Обмеженість фінансових ресурсів нашої країни та негативне ставлення більшості населення до свого природного середовища призводить до катастрофічного погіршення природно-ресурсного стану регіонів.

Екологізація стає невід'ємною частиною грамотності населення, тому потреба в екологічних знаннях продиктована вимогами. Це ще пов'язане з тим, що глобальна економічна система знаходиться в стані загрозливої екологічної кризи. На жаль середня школа недостатньо надає знань про основні принципи функціонування природного середовища.

Задача викладання екології у вузах повинна враховувати як якість отриманих екологічних знань, так і застосування їх для вирішення у побуті майбутнього колективу. Щоб зберегти цілісне довкілля, необхідно сформулювати на Землі єдиний інформаційний простір, взаємозалежність представників людської спільноти, усвідомлення свого спільного майбутнього.

Настав час, коли в систему освіти слід упровадити екологічну культуру. Майже весь час потужна техніка та технологія попередніх часів не враховувала відповідальність, яку слід нести перед природою, майбутнім поколінням. Обставини спонукають до пошуку шляхів збереження людського потенціалу. Молоді кадри повинні виступати взірцем здоров'я, винахідливості талановитості та моральності.

Причин, які створюють несприятливе середовище для життя світового суспільства, дуже багато: зростання населення, ріст міст і сел, поява підприємств для економічної діяльності; зменшення посівних площ, розвиток усіх видів транспорту, транспортування нафтопродуктів морським шляхом.

Цивілізація тисне на природне середовище: автомобільний транспорт та урбанізація, атомні електростанції, військово-промислові комплекси.

Серія прогнозів, зроблених різними вченими світу, досить об'єктивно засвідчують, що кризові ситуації в сировинній, продовольчій та екологічній сферах не є тимчасовими, вони зростають і ставлять перед людством серйозні завдання.

Створюється загроза не тільки для численних тварин і рослин, а й для життя самої людини. Настав час змінити споживацьке ставлення до природи на розумне, шанобливе, відповідальне. Людина не повинна панувати над природою, підкоряти її.

Досі не відомо, де утилізують свинцево-кислотні електроліти та масло, свинцевовмісні шлаки, ртуть, ртутні лампи, пестициди. Відносно щорічного їх утворення їх знищують тільки в незначних об'ємах. До цього часу невідомо, де та ким утилізують осадки від миття електротранспорту, вони є екологічно небезпечними відходами.

В першу чергу слід здійснити такі кроки:

- Забруднювач повинен відшкодувати потерпілому збитки, бо він несе екологічну відповідальність за шкідливість, яку заподіяв;
- Боротьбу з промисловими забрудненнями слід вести не тільки шляхом будівництва очисних споруд, а й за допомогою заміни існуючої технології;
- Відходи одного виду продукції виробництва повинні служити сировиною для інших видів.

Україна, як європейська держава, приєдналася до процесу державного та правового регулювання збереження якості природного середовища.

Природа екологічних проблем єдина для всього світового суспільства, тому їх неможливо вирішити окремо в тій чи іншій державі.

Людська цивілізація продовжує знаходитися у фазі нестійкого розвитку, коли внутрішні конфлікти перешкоджають вирішенню глобальних проблем. Світовому співтовариству необхідна єдина концепція виживання.

Українське суспільство намагається в такий скрутний час зберегти природне середовище для майбутніх поколінь.